

Dünya liderliği iddiasında olan ülke siyasilerinin elinin altından uzaklaştırmadıkları en önemli dosya, ülkelerin demografik yapılarıdır. Son iki yüz yıl içinde de demografik yapıların, etnolojik bilgilerin ağırlığı ile aydınlatılıp, buradan elde edilecek neticelere göre siyaset, hatta ısmarlama ideolojiler üretilmektedir. Amerika olmadan önce uzun yıllar Avrupa'nın nüfus yapısını "Hristiyanlık" yönlendirirken, "Fransız İhtilali"nden sonra vaziyet, "Milliyet" anlayışının yönlendiriciliğine dönmüş ve bugünkü millî devletler böyle ortaya çıkmıştır. Şu anda başa gürüşenlerin ellerindeki değişmez "mikyasa" budur. Bu sebeple özellikle uluslararası kuruluşların oluşturduğu demografik haritaları geçin. Bizim böyle bir şeyimiz var mı bilmiyorum ama dünyanın ilerisinde yaşamak isteyen, istikbalde gözü olan veya "Türkler" gibi yerküreye yayılmış milletlerin mutlaka böyle bir siyaset belgelerinin bulunması şarttır. Bu belgeler, dünyanın neresinde ne kadar insan yaşıyor bilgileri kadar, o ülkenin insanları ile kader birliği yapmış kişiöğullarının sayısı, durumu, dini; hülâsa olarak aidiyetleri pek önemlidir. İddiasız ve kimliksiz yaşamak istiyorsanız işte şimdiki Türkiye gibi bulunduğunuz coğrafyada "sap" gibi sırtırsınız. Hristiyan mezheplerini ortaya çıkaran en önemli hususun "milliyet" yarışları olduğunu bilip de "kimliksizlik" de ısrar ediyorsanız "ihamet", bilmiyorsanız "gaflet", bile bile yola devam ediyorsanız "âlet" olduğunuzun farkına varmalısınız? Adından da anlaşılacağı gibi; Germen nüveli, fakat Anglosakson aksülamelli İngiliz milliyetini oluşturan "Protestanlık"ın ortaya çıkışını neden düşünmezsiniz?

Bizim tarihimizin hiçbir devrinde din-dil-ırk gibi hususiyetler üzerine inşa edilen bir devlet ve millet şekli yoktur. Aksine birlikte olduğumuz değişik kültürdeki insanlar bizi sâdece "Türk" olduğumuz için severler. Yani öyle "Müslüman" olduğumuz için sevildiğimiz bir hikâyeden başka şey değildir. Hatta bugünlerde çok konuşulan ve "İbn-i Fethullah"ın bu makama oturtulacağı söylenen görüşler de boştur? Tarihimizde bir kere yalnız Sultan Reşat tarafından kullanılan "Halife Fetvası"na "Hind Müslümanları" Hilâfet için değil Gazneli Mahmûd, Harezmsâh Muhammed ve Celâleddin Harzemşah, Emir Timur ve Zahireddin Babûr için itibar etmişlerdir. Özellikle bizim "Kavm-i Necib" diye hürmet ettiğimiz İslâm dünyasının en büyük parçası ve gerçek "Halife Soy"u dolayısıyla "Fetva Sahibi" Arapların ihanetten başka neyini görmüşüzdür! Bu sebeple bizim başbakanın da, hitap ettiği kimselerin de "Filistinvari" gözyaşları sahte ve yapmacıktır. Bugün yaşayan en büyük Türkologlardan olan Amerikalı dostumuz ve ağabeyimiz Peter Golden'in "Türklerin cezbedici yanları sanıldığı gibi askerî üstünlükleri değil, karakterleri ve kültürleridir. İdarelerinde asimilasyon varsa güçten ziyade bu yönlerine bakılmalı.." şeklindeki görüşleri pek doğrudur.

Yine kaç yapalım derken göz çıkarırcasına yazıyı uzattıkça uzattık ama benim öyle kısa şeyler yazmaya alışkın olmadığımın kaynağıdır. Kitaplarımızda hep uzun ve dolaylı anlatımlara alıştığımızdan birden kendimi kaptırıyoruz. Tekrar dönelim Suriye'ye.. Şunu demek isteriz ki burada gerek ülke yönetiminin gerekse dünya politikasında iddiası olanların yayınladıkları nüfus istatistikleri gerçekleri aksettirmemektedir. Hatta Suriye gibi demokratik olmayan ülkelerde güncel rakamları da bulmak hemen hemen imkânsızdır. Hâkim güçler zaten bu tip istatistikleri o coğrafya üzerindeki emellerine göre şekillendirmektedir.

Tarihi bilgilerimizi yoklarsak bırakın eski zamanı sâdece İslâmî devri itibara alırsak Suriye Anadolu'dan bile evvel

Türkleşmiş bir vatandır. Kaldı ki bizim “Oğuznâmeler”in Kaşgarlı Mahmûd’dan İlhanlı veziri Reşidüddin’e kadar, daha genelleştirmek istersek Dede Korkut ve Firdavsi’nin Şehnamesi’nden, Suriye coğrafyasındaki “Oğuzlar” ve onların kültür unsurları olan efsanelerden ehemmiyetle bahsedilmekte, destan kahramanı Oğuz Han’ın buraların Kağan’ı hatta mülkü olduğu ifade edilmektedir. Bu efsaneler Hz. Muhammed devrinde de konu olmuş ve Şeref Han’ın Şerefnamesi’ne bile Peygamberimizin ağzından hakikat gibi zikredilerek, destanî unsurlar gerçek gibi vurgulanarak ortaya konmuştur. 9.asırda kendisi bir Karahanlı Oğuz olan Ferganalı Tabgaçoğlu Ahmet’in Tulonoğulları ve onları takip eden İhşid’ler de bu coğrafyanın, yâni Suriye’nin sâhibi olan Türker’dir. Zaten burayı Emesilerin elinden 8. asırda Abbasîlerin Başkomutanı olan Eba Müslimî Horasanî adlı Mervli bir Oğuz Türk’ü almış ve Arapların bu topraklardaki Ehlibeyt cinayetlerine son vermiştir. Özellikle “Dinler Tarihi” âlimlerimizden İlahiyatçı Prof. Yusuf Ziyâ Yörükân buralardaki huzuru devam ettirmek için Büyük Selçukluların Suriye’ye 2,5 milyon Oğuz Türk’ü iskân ettiğini hatırlamamız gereklidir. Anadolu Selçukluların kurucusu Kutalmışoğlu’nun da Suriye’den başlayarak İznik’e kadar devleti teşkilatlandığını, Kılıç Arslan’ın İznik-Konya-Adana-Antakya-Halep-Şam çizgisinde Ehl-i Salib’i darmadağın ettiğini; sadece hatırlamak ve bugün bu ülke sınırları içinde bulunan Osmanlı Ertuğrul’un babası Süleyman Şah’ın mübarek kabrinin Caber Kalesi içinde bulunduğu hususu ile heyecanlanmamak mümkün mü?

Gelelim bugünkü duruma? İfade edildiğine göre Suriye’de her türlü diktatörlükten korkmadan kendini ifade eden 3 milyon civarında “Türkmen” olduğu dünya istatistiklerinde yer alıyor. Suriye devleti 2007’ye göre 2 milyon rakamını telâffuz ediyor ve Kürt’e eşitliyor. Buna karşılık 2 milyonu Nusayri 13-14 milyon, Sünni-Arap, ayrıca sayıları az da olsa Ermeni, Çerkez gibi etnik unsurlarla Hristiyan, Dürzî, Yahudi ve Yezidî ile Şiî İsmâîlî gibi dini renklilikler de vardır. İsrail’e Golan tepelerini kaptırdıktan sonra toprakları da ancak Türkiye’nin %20’si kadarına düşmüştür. Esasında Suriye coğrafya olarak Anadolu fayının içinde, yani Anadolu sayılabilir. Bugünkü nüfus tarih boyunca olduğu gibi Şam, Halep, Hama, Humus, Lazkiye vilâyetlerinde toplanmıştır. Yönlendirme yaparsak batı, kuzey batı ve güneyde nüfus yoğunluğu fazladır. Hatay’ın Reyhanlı-Kilis arası resmi Türk hududuna eskiden beri Kürd Dağı derler ki günümüzde dağların her iki devlet yakasında da fazla insan yaşamaz; çünkü buralar leçeliktir. Celali İsyanları döneminde Kırıkhan dolaylarında vukua gelen Kürt tenkilinde eşkıyalığı devam edenler buraya sığınmış, devlete biat edenler ise İslâhiye ve Erzînde iskân edilmişlerdir. PKK militanlarının zamanında Erzî-Hassa-Kürt Dağı yolunu tâkip ederek Suriye’ye gidiş güzergâhı olarak bu yolu kullanmalarının sebebi de budur. Kaldı ki baba Esed’in Türkçe’yi yasakladığı zamanlarda bizim Hassa’nın Karafakılı Köyünün 2 km. ara ile Suriye’de kalan kısmında bu tanınmış Türkmen aşireti yaşadığı halde kaynaklarda “Kürtçe” konuştukları kayıtlıdır.Şunu ifade etmek istiyoruz ki Antep’ten doğuya doğru ancak Ceylanpınar ve Viranşehir karşısındaki Resulayn ve Kamışlı’da Kürt yoğunluğu görülmektedir ki bu insanların çoğu Elâziğ Kamışlı’dan gitmedir ki belki ancak son yıllarda Kürtlüğü kabul etmişler olup en yazından “Karakoyunlu” bakiyesi olarak adlandırılan “Zaza”dırlar.. Gelelim Halep ve ovasına.. Çok verimli olan ova tıpkı Reyhanlı’nın Amik Ovası gibi en büyük Türkmen aşiretlerinin elinde iken Baas dönemi Araplaştırma politikasından sonra korkudan ve mallarını kaybetmemek için Arapça konuşur olmuşlardır. Tıpkı Kerkük gibi malı olan herkes neyse konuşursa konuşsun kesinlikle Türkmen’dir. İşte doğrudan doğruya kendini her şeye rağmen ortaya koyup Türkmenliğini inkâr etmeyenlerin yanında Türk oldukları ve bu hususu kabul ettikleri halde biraz da İslami sebeplerle Arap görünenler kesinlikle 10 günde Türki’ye dönerler. İklib, Hama, Humus vilâyetleri için de aynı şeyleri söylememiz mümkün olduğu gibi buradan daha Lazkiye’ye kadar kesintisiz sadece Türkmenler yaşar ve bu yarım dairenin Hatay tarafı da Cîsr-i Hadîd’den Kuseyr(Şeyhköy),buradan 25 km. hudut çizgisinde de Yayladağı Bayatları yaşar ki bunlara aralarında Alevî Türkmenler de bulunan Şam Bayatlarından ayırt etmek için Halep Bayadı da denmektedir. Tıpkı Kerkük de olduğu gibi. Yayladağılı Türkmenleri “Ordu Bayatları” gibi isimlerle de anılır ki Suriye tarafında bulunan parçaları da Bayır-Bucak Türkmenleri’dir. Bayır ve Bucak’ın Suriye’de bugünkü idari taksimatını bilmiyorum ama iki ünite de en az 200 bin Türkmen’in yaşadığını sanıyorum. Reyhanlı Yayladağı hududumuzun Suriye tarafında sanmam ki bir tane Kürt olsun. Sâdece Yayladağı Suriye tarafında ve Akra Dağı gölgesinde Keseb adlı Ermenilerle meskûn büyükçe bir yerleşim yerinin bulunduğunu biliyoruz. Buradan hududa malum “Ermeni Meselemiz” yüzünden bir miktar Ermeni dağıtılma ihtimali de yüksektir.

Hürriyet Gazetesi bir masa başı haberi yazmış ki Yayladağı ile Keseb’i ayıran Cebel-i Akra Dağı’nın gerçek adı

Kürd Dağı imiş. Dolayısıyla malum helikopter Kürtleri bombalıyormuş.. Biliyorsunuz “Akra” “Kel”, “Cebel” de “Dağ” demek. Zaten bizim coğrafya atlaslarımız da bu şekli ile iki ad da geçer. “Akra” ile “Kürt” adının kelime olarak karşılığı “Ekrad” olduğu için güzel uydurma yapılmış ve bizim Evliya Çelebi’nin Seyahatnamesinde bile adı yukarıdaki her iki şekilde de zikredildiğini biliyoruz. Diğer yandan Yavuz Selim’in Ridaniye veya Mercidabık’a giderken Çelebi’nin beyanına göre “Ben olsaydım bu dağa Tütün Dağı” derdim şeklinde aynı gerçeği ifade ettiğini de görüyoruz. Dolayısıyla şu “Kürt” işini de çok büyötmeye başladık. Neredeyse bizim Karadeniz’in Kıpçaklarını da Kürt edip devleti elden kaçıracamız.

Gelelim Suriye’de Araplaşmış Türk ile Arap’ı nasıl ayırt edeceğimize. Arkadaşlar bizim İslam’a Allah kelâmı olarak dört elle sarıldığımız yıllar Büyük Selçuklu, yani Tuğrul, Çağrı, Alparslan, Melikşah, Sencer devirleridir. İlk Sultanlar kesinlikle haftada iki gün orucu bırakmamışlar ve özellikle Alparslan o kadar aşırı derece Sünniliğe bağlı imiş ki onlar da Sünnî olduğu halde Şafîilerden pek hoşlanmazmış. İşte bu sebeple hiçbir dayanağı olmadığı halde bizim insanımız İmamı Azam’ın Türk olduğunu kabullenerek “Hanefilik”e sarılmıştır. Bugünkü Türk Dünyası’nın Sünnî Müslümanları hep Hanefidir. Hatta Şah İsmail’in 12 İmam Şiası bile İslâmî görüş olarak Hanefiliğe yakındır derler. Tabii bu son söylediklerim olmazsa olmaz ve istisnası bulunmayan görüşler değildir. En azından böyle bir teamülün gerçekliğini biliyoruz ve birçok kaynakta da zikredilir. İşte son iddialarımız için bu anahtar kullanacağız:

Efendim kim bilir kim bilmez bilmiyorum ama Suriye’nin Sünnî Arapları genellikle “Şafii” mezhebindendir. Türkler ise “Hanefi” mezhebindendir. İşte bu önemli ölçü Türkü Araptan ayırt ettiği gibi bugün Arapça konuşsa da Hanefi olanların Türk asıllı olduklarını ispata yeterlidir.1.Cihan Savaşı’nda da bu Şafii Araplar Şerif Hüseyin peşine takılarak esasında bize ihanet etmişler ve Yıldırım Orduları ile onun şerefli komutanı Gazi’yi yumurta ile protesto etmişlerdir.

Doğrusu nedir biliyor musunuz Suriye’de gerçekte bir tane Arap yoktur. Gerçek Araplar bunları hiç sevmezler ve kendilerine “Sonradan Araplaşan”lar gözü ile bakarlar. Zaten ne yaşama şekilleri, ne fizyonomileri, ne dilleri, ne de İslami duyarlılıkları diğer Araplara benzer. Hakikati isterseniz ne için savaştıkları da belli değildir. Çünkü bizimkilerin söylediği gibi burada bir mezhep çatışması yok. Gerçek anlamda azınlığın çoğunluğa tahakküm ettiği görüşleri de çok doğru değildir. Hükümetten bürokrasiye kadar idare edenlerin %90’ı Sünnî. Erbakancaların moda ettiği ve Arap Milliyetçiliğini çağırıştıran “Nusayri ve Nusayrilik” de çok geçer akçe değil. “Ordu ve Polis”in iktidardakilerin elinde olduğu söyleniyor ki bizde de aynı değil mi? Hâsılı biz de Suriyeliler de halt ediyoruz! Allah sonunu hayır getire! Dünya bile Esed’in yerine kimi getireceğinden tereddüde düşüp çark ettiği halde biz hala “Esed gitmeli” diye bağırıyoruz. PKK ve PYD ile içli dışlı polkamızdan ötürü inşallah Kerkük gibi olmaz da gitmesini istediğimiz rejimleri arar duruma düşmeyiz!.. Sağlıcakla kalın. 21.9.2013

Ali Bademci

Kay: www.haberiniz.com